

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 31.10.2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Spremenjeni predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o nekaterih vidikih pogodb za spletno in drugo prodajo blaga, na daljavo spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2017) 354 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Komisija je 9. decembra 2015 sprejela predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin¹ in predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo². Namen teh predlogov je v korist potrošnikov in podjetij prispevati k večji rasti, ki jih ponuja oblikovanje pravega enotnega digitalnega trga, in sicer z odpravo ključnih ovir, povezanih s pogodbenim pravom, ki ovirajo čezmejno trgovino.

Komisija v spremenjenem predlogu predlaga razširitev področja uporabe predloga direktive o nekaterih vidikih pogodb o spletni³ in drugi prodaji blaga na daljavo, da se zajame tudi prodaja z osebnim stikom.

Zaradi hitrih sprememb v trgovanju in tehnologiji, ki nastajajo zaradi digitalizacije, je bil namen prvotnega predloga Komisije nujno obravnavati ključne ovire, ki otežujejo čezmejno trgovino. Zato je Komisija kot prednostno nalogo predstavila predlog, ki obravnava le spletno in drugo prodajo na daljavo. V sporočilu, ki je priloženo predlogu, je Komisija navedla, da: „*Glede na vse večji pomen distribucijskega modela, pri katerem se uporabljajo vsi kanali [...], bo Komisija sprejela vse potrebne ukrepe za uskladitev pravil spletne in nespletne prodaje blaga. Zagotovila bo, da se bodo potrošniki in podjetja lahko zanesli na skladen pravni okvir, ki je preprost za uporabo povsod v Evropi.*“⁴ Da bi Komisija zagotovila skladnost, se je zavezala, da bo sozakonodajalcema zagotovila podatke v zvezi s prodajo z osebnim stikom, ki jih je zbirala med preverjanjem ustreznosti v okviru programa REFIT glavnih direktiv EU o potrošniškem pravu, kamor spada tudi Direktiva 1999/44/ES o prodaji potrošniškega blaga in garancijah⁵. V sporočilu Komisije je bilo poudarjeno tudi, da bi rezultati analize „*lahko bili uporabljeni pri napredku, ki sta ga sozakonodajalca dosegla pri spletni prodaji blaga, na primer z razširitvijo njenega področja uporabe.*“⁶ Zadevni podatki, ki jih je Komisija zbrala med preverjanjem ustreznosti, so bili posredovani sozakonodajalcema avgusta in septembra 2016, objavljeni pa maja 2017⁷.

V razpravah o predlogu v Evropskem parlamentu (EP) in Svetu sta sozakonodajalca poudarila potrebo po usklajenih pravilih za prodajo na daljavo in prodajo z osebnim stikom. Poročevalci EP tako pristojnega Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (IMCO) kot tudi pridruženega Odbora za pravne zadeve (JURI) so v zvezi s predlogom o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo predložili spremembe, ki razširjajo njegovo področje uporabe na vse prodajne pogodbe, sklenjene med prodajalcem in potrošnikom. V zvezi s tem je Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov službo Evropskega parlamenta za raziskave zaprosil, naj izvede predhodno oceno učinka, da se ocenijo učinki teh sprememb. Ta ocena učinka EP je

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 V tem obrazložitvenem memorandumu se „spletna prodaja“ razume kot „spletna in druga prodaja na daljavo“.

4 COM(2015) 633 final, str. 8.

5 Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

6 COM(2015) 633 final, str. 8.

7 SWD(2017) 209 final. Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja ter zunanje podporne študije so na voljo na: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrc8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl

bila objavljena 14. julija 2017, njene ugotovitve pa potrjujejo potrebo po usklajenih pravilih za vso prodajo, ki bi koristila tako podjetjem kot potrošnikom⁸.

Na neuradnem zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 7. julija 2017 in v delovni skupini Sveta za civilnopravne zadeve (pogodbeno pravo) je velika večina držav članic izrazila pomisleke glede pravne razdrobljenosti, ki bi nastala zaradi različnih ureditev prodaje blaga na daljavo in prodaje z osebnim stikom, in navedla, da morajo biti pravila, ki se uporabljajo za prodajo blaga, enaka ne glede na prodajno pot. Zato so številne države članice izjavile, da bi morala Komisija predložiti spremenjeni predlog, da se področje uporabe razširi tudi na prodajo z osebnim stikom.

Poleg tega je namen tega spremenjenega predloga v skladu z ugotovitvami Evropskega sveta olajšati pravočasen napredek na področju, ki je v središču strategij za enotni trg: Evropski svet je junija 2016 pozval k „*k dokončanju in izvajanju različnih strategij ... za enotni trg ... do leta 2018*“⁹. Junija 2017 pa je Evropski svet poudaril, da „*si morajo EU in njene države članice še naprej prizadevati, da bi dosegle raven ambicij,.... ki je izražena v sklepih, sprejetih junija 2016... Svet bo Evropskemu svetu junija 2018 poročal o napredku pri poglobljanju, uresničevanju in uveljavljanju vseh razsežnosti enotnega trga*“¹⁰.

Komisija s predložitvijo tega spremenjenega predloga, ki razširja področje uporabe prvotnega predloga na prodajo z osebnim stikom, odgovarja na zgoraj navedeni napredek pri medinstitucionalnih pogajanjih ob upoštevanju ugotovitev iz preverjanja ustreznosti¹¹ ter ocene učinka, ki jo je izvedla Služba Evropskega parlamenta za raziskave, kakor je podrobno navedeno v delovnem dokumentu služb Komisije, ki je priložen spremenjenemu predlogu¹².

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ocena učinka prvotnega predloga je navedla težave, s katerimi se zaradi različnih nacionalnih sistemov pogodbenega prava srečujejo tako potrošniki kot podjetja. Minimalna uskladitev iz direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah ne spodbuja niti potrošnikov, da bi kupovali v drugih državah članicah, niti podjetij, da bi prodajala v druge države članice¹³. To onemogoča, da bi potrošniki in podjetja lahko popolnoma izkoristili možnosti, ki jih ponuja notranji trg. Ocena preverjanja ustreznosti je potrdila potrebo po ohranitvi skladnih pravil na tem področju, ki se uporabljajo tako za prodajo na daljavo kot za prodajo z osebnim stikom¹⁴.

Čeprav se je od sprejetja predloga s strani Komisije zaupanje potrošnikov v čezmejno spletno nakupovanje – ki predstavlja večino čezmejne trgovine s potrošniškim blagom – povečalo, je še vedno manjše od zaupanja v domače nakupe¹⁵. Ena od glavnih skrbi, ki jih imajo potrošniki pri čezmejnem e-poslovanju, je negotovost v zvezi z njihovimi ključnimi pogodbenimi

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/sl/document.html?reference=EPRS_STU%282017%2960325.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_sl.pdf.

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_sl.pdf.

11 SWD(2017) 209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja.

12 SWD(2017) 354 final, Vplivi popolnoma usklajenih pravil na pogodbe o prodaji blaga.

13 SWD(2017)209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja, str. 78.

14 SWD(2017)209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja, str. 62–65.

15 72,4 % potrošnikov zaupa v domače nakupe v primerjavi s 57,8 %, ki imajo zaupanje v čezmejno nakupovanje. Pregled stanja razmer za potrošnike za leto 2017 je na voljo na: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

pravicami¹⁶. Poleg tega večje zaupanje potrošnikov ne pomeni tudi enako velikega povečanja dejanskih čezmejnih nakupov¹⁷.

Zaupanje podjetij v čezmejno prodajo se še vedno ne izboljšuje. Na podlagi najnovejše raziskave, ki je zajela celotno EU (2016), 58 % vseh trgovcev na drobno v EU zaupa v čezmejno prodajo, vendar jih le 28 % zaupa v spletno prodajo v druge države članice, 30 % pa jih navaja, da zaupajo le v prodajo potrošnikom v svoji lastni državi¹⁸. V oceni učinka, ki je priložena prvotnemu predlogu, je bila kot ena od glavnih ovir pri čezmejni prodaji poudarjena vloga, ki jo imajo različna nacionalna pravila pogodbenega prava, kar potrjujejo naslednji novi podatki: dve od štirih najpomembnejših ovir pri čezmejnem trgovanju za trgovce na drobno, ki trenutno prodajajo prek spleta, se nanašata na razlike v nacionalnih pravilih pogodbenega prava (38,1 %) in razlike v nacionalnih pravilih za varstvo potrošnikov (37,4 %)¹⁹. Ti pomisleki se odražajo v še vedno nizkih stopnjah dejanskega izvajanja čezmejnega e-poslovanja s strani trgovcev na drobno²⁰.

Razlike v nacionalnih pravilih pogodbenega prava vplivajo tudi na podjetja in potrošnike, ki so vključeni v čezmejno prodajo z osebnim stikom, in sicer analiza, izvedena v okviru preverjanja ustreznosti prava EU na področju varstva potrošnikov in trženja kaže, da 42 % trgovcev na drobno, ki prodajajo z osebnim stikom, in 46 % trgovcev na drobno, ki uporabljajo prodajo na daljavo, meni, da so stroški usklajevanja z različnimi pravili na področju varstva potrošnikov in pogodbenega prava velika ovira za njihovo čezmejno prodajo²¹. Hkrati pa nedavni podatki preverjanja ustreznosti v okviru programa REFIT kažejo, da so za 72 % potrošnikov razlike v potrošniških pravicah glede izdelkov z napako pomemben ali zelo pomemben dejavnik pri odločitvi, ali bodo nakup z osebnim stikom opravili v drugi državi EU²².

Zato je bil cilj prvotnega predloga odpraviti ključne ovire za čezmejno trgovino, povezane s pogodbenim pravom, ki so omejevale čezmejno trgovino, da se odpravijo težave podjetij in potrošnikov zaradi zapletenosti pravnega okvira ter stroški, ki jih imajo podjetja zaradi razlik v pogodbenem pravu.

Ta spremenjeni predlog, ki se uporablja za vso prodajo, je prilagojen temu istemu cilju in k njem prispeva toliko bolj, saj tudi na trgovce, ki opravljajo ali nameravajo opravljati čezmejno prodajo z osebnim stikom, vplivajo negotovosti in stroški, ki nastajajo iz različnih nacionalnih pravil pogodbenega prava, kar posledično pomeni manj čezmejnih prodaj ter manj izbire in manj konkurenčne cene za potrošnike. Poleg tega spremenjeni predlog pomeni izognitev negativnim vplivom na trgovce, ki prodajajo znotraj države, tako s prodajo na daljavo kot s prodajo z osebnim stikom, ki bi nastala zaradi različnih nacionalnih pravil pogodbenega prava, ki se uporabljajo za različne distribucijske poti. Zato je predlog namenjen trendu povečane prodaje po več poteh in se odziva na razvoj trga, tako za potrošnike kot za podjetja.

16 Evropska komisija – anketiranje potrošnikov o glavnih čezmejnih ovirah za enotni digitalni trg in o tem, kje so najbolj pomembne (*Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most*), 2015.

17 Pregled stanja razmer za potrošnike za leto 2017.

18 Raziskava stališč trgovcev na drobno glede čezmejne trgovine in varstva potrošnikov v letu 2016, str. 120.

19 Raziskava stališč trgovcev na drobno glede čezmejne trgovine in varstva potrošnikov v letu 2016, str. 123–124. Po navedbah so bile te ovire zelo pomembne, takoj za „visokim tveganjem goljufije in neplačil pri čezmejni prodaji“ (39,7 %) in „razlikami v nacionalnih davčnih predpisih“ (39,6 %).

20 Raziskava stališč trgovcev na drobno glede čezmejne trgovine in varstva potrošnikov v letu 2016, str. 105.

21 SWD(2017) 209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja, str. 100–101.

22 SWD(2017) 209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja, str. 100.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Bistvene materialne določbe tega spremenjenega predloga zajemajo glavne razlike med nacionalnimi prisilnimi predpisi potrošniškega prava, ki izhajajo iz izvajanja minimalnih harmonizacijskih pravil direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah s strani držav članic. Te glavne razlike med nacionalnimi predpisi vplivajo na odločitve trgovcev o tem, ali se bodo ukvarjali s čezmejno prodajo blaga in v kakšnem obsegu. Predlog sicer temelji na pravilih direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah, za katero je predlagana razveljavitev, vendar določa popolno uskladitev meril za skladnost blaga s pogodbo, hierarhije pravnih sredstev, ki so na voljo potrošnikom, ter načine uporabe teh pravnih sredstev.

Predlog nadomešča obstoječo horizontalno zakonodajo o varstvu potrošnikov, zlasti Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov²³. Oba instrumenta se ne bi prekrivala, pač pa bi se dopolnjevala, saj Direktiva 2011/83/EU vsebuje zlasti določbe o obveznostih glede predpogodbenih informacij, pravici do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, pravila o dobavi blaga in prenosu tveganja, predlog o pogodbah o prodaji blaga pa določa pravila o skladnosti blaga s pogodbo, pravna sredstva, ki so potrošnikom na voljo v primeru neskladnosti, in načine uporabe teh pravnih sredstev. Predlog je tudi v skladu z ugotovitvami preverjanja ustreznosti prava EU na področju varstva potrošnikov in trženja²⁴.

Predlog dopolnjuje sektorska zakonodaja Unije, npr. zakonodaja o okoljsko primerni zasnovi²⁵ ali označevanju z energijskimi nalepkami²⁶ ter njene izvedbene in delegirane akte, ki uvajajo posebne zahteve glede trajnosti izdelkov.

Predlog je skladen z Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah²⁷ ter Uredbo (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I)²⁸, ki vsebujeta pravila za določitev pristojnega sodišča in prava, ki se uporablja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog se nanaša na ukrepe, ki jih je Komisija predlagala v Sporočilu o celostnem pristopu za spodbujanje čezmejnega e-poslovanja za evropske državljane in podjetja²⁹. Vsak od teh ukrepov znatno prispeva k spodbujanju čezmejnega e-poslovanja v Evropi, kombinacija teh ukrepov pa predstavlja sveženj dopolnilnih in nujnih elementov za doseg vseh ugodnosti povečanega čezmejnega e-poslovanja. Zlasti bi morala popolna uskladitev ključnih nacionalnih pravil pogodbenega prava olajšati izvajanje predlagane uredbe o preprečevanju

23 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta, UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

24 SWD(2017) 209 final, Poročilo o preverjanju ustreznosti zakonodaje na področju potrošnikov in trženja.

25 Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, UL L 285, 31.10.2009, str. 10–35.

26 Direktiva 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku, UL L 153, 18.6.2010, str. 1–12.

27 UL L 351, 20.12.2012, str. 1–32.

28 UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

29 COM(2016) 320 final, Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o celostnem pristopu za spodbujanje čezmejnega e-poslovanja za evropske državljane in podjetja.

geografskega blokiranja³⁰, saj bo odpravila enega od glavnih vzrokov, zakaj podjetja uporabljajo „geografsko blokiranje“.

Spremenjeni predlog je v skladu s predlogom direktive o dobavi digitalnih vsebin in storitev. Oba predloga v veliki meri prispevata k sprostitvi potenciala enotnega digitalnega trga, pri čemer je spremenjeni predlog zelo pomemben del tega svežnja, saj prodaja blaga predstavlja več kot 80 % celotne čezmejne trgovine³¹.

Komisija je v Sporočilu o vmesnem pregledu izvajanja strategije za enotni digitalni trg³² Evropski parlament in Svet pozvala, naj pravočasno sprejmeta vse predlagane ukrepe, ker je treba hitro odstraniti preostale ovire in omogočiti, da enotni digitalni trg začne zares delovati.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga tega spremenjenega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, njegov glavni cilj pa je izboljšati ureditev in delovanje notranjega trga.

Kot je razloženo v oddelku 1, je zaradi minimalne uskladitve na podlagi direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah prišlo do razlik v pravilih potrošniškega pogodbenega prava, saj so nacionalni prisilni predpisi temeljili na standardih, ki so presegali minimalne standarde iz direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah³³. Te razlike povzročajo ovire za čezmejno trgovino in zato neposredno vplivajo na ureditev in delovanje notranjega trga ter omejujejo konkurenco. Predlog bo odpravil ovire pri izvajanju temeljnih svoboščin, ki izhajajo iz teh razlik, zlasti zaradi dodatnih transakcijskih stroškov pri sklepanju čezmejnih transakcij in pomanjkanja zaupanja potrošnikov v svoje pravice pri nakupovanju v drugi državi članici EU. Vsi ti dejavniki neposredno vplivajo na vzpostavitev in delovanje notranjega trga, omejujejo konkurenčnost in kažejo na to, da minimalna uskladitev po direktivi o prodaji potrošniškega blaga in garancijah ni zadostovala za rešitev vprašanj notranjega trga v zvezi z čezmejno potrošniško prodajo blaga znotraj Unije.

Razveljavitev obstoječe direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah, ki se osredotoča na minimalno uskladitev, in nadomestitev z direktivo, ki se bo osredotočala na popolno uskladitev z razširjenim področjem uporabe, vključno s prodajo na daljavo in prodajo z osebnim stikom, bo prispevala k skladnemu pravnemu okviru, ki podpira delujoči notranji trg. Z vzpostavitvijo sklopa popolnoma usklajenih prisilnih predpisov, ki ohranjajo in v številnih primerih zvišujejo raven varstva, ki ga potrošniki trenutno uživajo na podlagi direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah, bo predlog zagotovil visoko raven varstva potrošnikov.

30 COM(2016) 289 final, Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, prebivališča ali sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES.

31 Ocena učinka, priložena predlogom o digitalnih pogodbah, SWD(2015) 274 final, str. 5.

32 COM(2017) 228 final, Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o vmesnem pregledu izvajanja strategije za enotni digitalni trg – Povezani enotni digitalni trg za vse.

33 Te informacije so povzete predvsem iz uradnih obvestil držav članic Komisiji v skladu s členoma 32 in 33 Direktive 2011/83/EU v zvezi s prenosom Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES; celotno besedilo uradnih obvestil je na voljo na: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

- **Subsidiarnost**

Spremenjeni predlog je v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.

Cilja, ki je odstranitev ovir potrošniškega pogodbenega prava in s tem spodbujanje notranjega trga v korist podjetij in potrošnikov, države članice ne morejo v zadostni meri uresničiti same. Pri pravilih o prodaji blaga iz direktive o prodaji potrošniškega blaga in garancijah gre za minimalno uskladitev, zato omogočajo različno izvajanje s strani držav članic. To je privedlo do različnih nacionalnih pravil in posledično transakcijskih stroškov pri čezmejni prodaji. Samo usklajeno ukrepanje na ravni Unije, katerega cilj je s popolno uskladitvijo odpraviti obstoječe različne nacionalne pristope na področju potrošniškega prava v Evropski uniji, lahko prispeva k uresnitvi notranjega trga in reši ta problem.

Pobuda na ravni EU bo zagotovila skladen razvoj potrošniškega pogodbenega prava, obenem pa tudi enako visoko raven varstva potrošnikov po vsej EU. Zagotovljena bo pravna varnost za podjetja, ki želijo svoje blago prodajati v drugih državah članicah. Tak rezultat je mogoče doseči samo z ukrepanjem na ravni EU. Predlog bo popolnoma uskladil nekatera ključna pogodbeno pravna sredstva za potrošnike in pogoje za njihovo uporabo. Uvedel bo enotni sklop pravil, ki bodo – v domači državi ali čezmejno, na daljavo ali z osebnim stikom – zagotavljala enako visoko raven varstva potrošnikov po vsej Evropski uniji in trgovcem omogočala prodajo potrošnikom v vseh državah članicah na podlagi enakih pogodbenih pogojev. Predlog bi zato znatno zmanjšal stroške usklajevanja za trgovce, hkrati pa bi na splošno ohranil visoko raven varstva potrošnikov, ki jo določa EU, ter z večjo izbiro blaga in nižjimi cenami povečal blaginjo potrošnikov.

Kakor je poudarjeno v oceni učinka, ki ga je naročil Evropski parlament, bi bil ukrep na ravni EU, zlasti ukrep, ki zajema tudi prodajo z osebnim stikom, bolj učinkovit kot ukrep na nacionalni ravni. Vsa mnenja o predlogu za spletno in drugo prodajo blaga na daljavo, ki so jih prejeli nacionalni parlamenti, so nasprotovala morebitnemu oblikovanju različnih pravil za prodajo na daljavo in prodajo z osebnim stikom³⁴.

Pristop popolne uskladitve, zlasti pravil Direktive 2011/83/EU, se je že izkazal za uspešnega na področju zakonodaje EU o varstvu potrošnikov, saj vsem potrošnikom v Evropski uniji zagotavlja sklop enotnih pravic potrošnikov, ki se v vseh državah članicah razlagajo in uveljavljajo na enoten način.

Predlog zagotavlja tudi skladno pravno podlago za usklajene izvršilne ukrepe v skladu z Uredbo³⁵ o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, predlagana popolnoma usklajena enotna pravila pa bi v veliki meri olajšala izvršilne ukrepe. Izvrševanje zakonodaje EU bo okrepljeno v korist evropskih potrošnikov. Tak rezultat je mogoče doseči samo z ukrepanjem na ravni EU.

34 Nacionalni parlamenti DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT in RO so predložili mnenja. Mnenja so na voljo na: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_sl.htm.

35 Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, UL L 364, 9.12.2004.

- **Sorazmernost**

Spremenjeni predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji, saj ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

Predlog ne bo uskladjal vseh vidikov pogodb o prodaji blaga. Osredotočil se bo na nadaljnje usklajevanje samo tistih ciljno usmerjenih ključnih prisilnih določb potrošniškega pogodbenega prava EU, ki so bistvene za čezmejne spletne transakcije in ki so jih zainteresirane strani opredelile kot ovire pri trgovanju, potrebne pa so tudi za utrditev zaupanja potrošnikov. Ker je bila kot pravna oblika izbrana direktiva namesto uredbe, bo poseganja v nacionalne predpise bistveno manj (glej spodaj: „Izbira instrumenta“).

- **Izbira instrumenta**

Izbira direktive državam članicam dopušča svobodo, da izvajanje prilagodijo svojim nacionalnim predpisom in hkrati zagotovijo enostavna in sodobna pravila, ki bodo odpravila ovire pogodbenega prava in ustvarila enake konkurenčne pogoje za podjetja, obenem pa zagotovila visoko raven varstva potrošnikov po vsej EU.

Uredba bi zahtevala veliko bolj podrobno in celovito ureditev kot direktiva, da bi se lahko neposredno uporabljala. To bi imelo za posledico bistveno več poseganja v nacionalne predpise.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Postopek posvetovanja

Pred prvotnim predlogom je bilo izvedeno obsežno posvetovanje, ki je temeljilo na javnih in ciljno usmerjenih posvetovanjih. Komisija je zbrala širok in uravnotežen nabor stališč, tako da je vsem zadevnim stranem (podjetjem, potrošnikom, nacionalnim organom, pravnikom in akademikom) ponudila priložnost, da so lahko izrazile svoje mnenje³⁶. Ugotovitve teh posvetovanj so navedene v COM(2015) 635 final.

Komisija je po sprejetju prvotnega predloga opravila dodatno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi v okviru preverjanja ustreznosti, v katerem je bila zajeta tudi direktiva o prodaji potrošniškega blaga in garancijah in v katerem so bila upoštevana mnenja o predlogu o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo. Sodelovanje zainteresiranih strani je vključevalo javno spletno posvetovanje, ki je potekalo od maja do septembra 2016, več ciljno usmerjenih posvetovalnih dejavnosti, ki so jih izvedli zunanji izvajalci, povezanih s pripravo podpornih študij med aprilom 2016 in januarjem 2017 ter razprave v posebni skupini strokovnjakov zainteresiranih strani, ki so jo sestavljale glavne evropske in nacionalne potrošniške in poslovne organizacije. Ugotovitve teh posvetovanj so na voljo v SWD(2017) 209 final in v zadevni podporni študiji o stroških in koristih minimalne uskladitve v skladu z direktivo o prodaji potrošniškega blaga in garancijah ter morebitne popolne uskladitve in prilagoditve pravil EU za različne prodajne poti³⁷.

36 Več podrobnosti o posvetovanjih je na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332.

Zainteresirane strani so večkrat poudarile potrebo po ohranitvi skladnosti med potrošniškim pogodbenim pravom, ki se uporablja za prodajo na daljavo in prodajo z osebnim stikom. V javnem posvetovanju, ki je potekalo pred sprejetjem predlogov o digitalnih pogodbah, so sodelujoče države članice, poslovna združenja in potrošniške organizacije opozorili na negativne posledice morebitnih razlik v pravilih, ki se uporabljajo za prodajo blaga na daljavo in prodajo z osebnim stikom. V zgoraj navedeni študiji³⁸, ki podpira preverjanje ustreznosti, je bilo potrjeno, da nacionalni organi ter poslovne in potrošniške organizacije močno podpirajo ohranitev enotnega sklopa pravil za potrošniško prodajo z osebnim stikom in prodajo na daljavo. Menijo, da bi to izboljšalo preglednost, zmanjšalo zapletenost in sistem naredilo bolj razumljiv za potrošnike in trgovce. To bi tudi olajšalo čezmejno nakupovanje in prodajo, povečalo konkurenčnost, znižalo stroške usklajevanja za trgovce in znižalo cene za potrošnike.

• Ocena učinka

Ocena učinka je bila opravljena za prvotni predlog, poročilo o oceni učinka in povzetek pa sta bila objavljena skupaj s prvotnim predlogom³⁹.

V delovnem dokumentu služb Komisije, ki je priložen spremenjenemu predlogu, je Komisija dopolnila oceno učinka z analizo ugotovitev in podatki, zbranimi s preverjanjem ustreznosti, in ob upoštevanju ocene učinka, ki jo je pripravila služba Evropskega parlamenta za raziskave⁴⁰. Poleg tega je Komisija upoštevala tudi najnovejše podatke, objavljene v pregledu stanja razmer za potrošnike iz leta 2017, ki temelji na posebnih reprezentativnih raziskavah potrošnikov in prodajalcev na drobno v vseh državah EU⁴¹. V delovnem dokumentu služb Komisije je predstavljen celovit pregled učinkov popolnoma usklajenih pravil na pogodbe o prodaji blaga za podjetja, potrošnike in navsezadnje tudi za države članice ter digitalni trg EU in notranji trg.

Analiza Komisije je pokazala, da se težave, ki izhajajo iz različnih nacionalnih predpisov, s katerimi se izvaja direktiva o prodaji potrošniškega blaga in garancijah, nanašajo tako na prodajo na daljavo kot na prodajo z osebnim stikom. Preverjanje ustreznosti, za katero je Odbor za regulativni nadzor 2. maja 2017⁴² izdal pozitivno mnenje, potrjuje izbiro politik Komisije iz predloga o prodaji blaga na daljavo in poudarja, da bi imela skladnost pravnih ureditev za prodajo na daljavo in prodajo z osebnim stikom splošen pozitiven učinek na potrošnike in podjetja na enotnem trgu⁴³.

38 Študija o stroških in koristih minimalne uskladitve v skladu z direktivo o prodaji potrošniškega blaga in z njim povezanimi garancijami (Direktiva 1999/44/ES) ter morebitne popolne uskladitve in prilagoditve pravil EU za različne prodajne poti, str. 44 (*Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels*, p.44.).

39 Poročilo o oceni učinka in povzetek sta na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm.

40 SWD(2017) 354 final, Vplivi popolnoma usklajenih pravil na pogodbe o prodaji blaga.

41 Pregled stanja razmer za potrošnike za leto 2017.

42 2016/JUST/023 je na voljo na: https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 Povzetek študije o stroških in koristih minimalne uskladitve v skladu z direktivo o prodaji potrošniškega blaga in garancijah in morebitne popolne uskladitve določenih področij varstva potrošnikov (*Executive Summary of the study on the costs and benefits of minimum harmonisation under the CSGD and of potential full harmonisation of selected consumer protection areas*).

- **Temeljne pravice**

Spremenjeni predlog bo pozitivno vplival na številne pravice, zaščitene z Listino EU o temeljnih pravicah, zlasti na člen 38 o varstvu potrošnikov in člen 16 o svobodi gospodarske pobude.

Sklop popolnoma usklajenih pravil o prodaji blaga na daljavo in prodaji z osebnim stikom bo zagotovil popolnoma usklajeno visoko raven varstva potrošnikov po vsej EU v skladu s členom 38 Listine o temeljnih pravicah, saj bodo potrošnikom zagotovljene jasne in specifične pravice pri nakupovanju blaga v domači državi ali v drugih državah članicah. Čeprav bodo ta pravila nadomestila sedanja nacionalna pravila za blago, ki bi lahko v nekaterih točkah znižala raven varstva, ki ga potrošniki uživajo v nekaterih državah članicah, se to izravna s povečanjem varstva potrošnikov v primerjavi z obstoječimi nacionalnimi predpisi v drugih točkah.

Sklop popolnoma usklajenih pravil o prodaji blaga na daljavo in prodaji z osebnim stikom bo prav tako prispeval k doseganju cilja člena 16, saj bodo podjetja lažje prodajala blago v EU. Njihove možnosti, da razširijo svoje poslovanje, bodo zato okrepljene.

Jasne pravice pogodbenega prava lahko prispevajo k uresničevanju cilja člena 47 (pravica do učinkovitega pravnega sredstva), saj lahko povečajo možnost uveljavljanja pravice do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem. Nova pravila bi morala pojasniti, katera pravna sredstva so na voljo v primeru sporov.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Spremenjeni predlog ne bo imel proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Pojasnitev posameznih določb spremenjenega predloga**

Spremenjeni predlog razširja področje uporabe prvotnega predloga, ki je bil omejen na spletno in drugo prodajo na daljavo, na prodajo z osebnim stikom. Spremembe prvotnega predloga so tehnične spremembe, potrebne za razširitev področja uporabe predloga in razveljavitve Direktive 1999/44/ES, in sicer se izbrišejo navedbe „spletna in druga prodaja na daljavo“, doda določba o razveljavitvi Direktive 1999/44/ES, vključno s pojasnilom glede datuma, ki se nanaša na pogodbe, ki bodo zajete v izvajanju ukrepov spremenjenega predloga, ter dodajo nekatere določbe Direktive 1999/44/ES, ki so potrebne za celovitost te direktive zaradi razveljavitve Direktive 1999/44/ES, kot je na primer opredelitev „proizvajalca“. Za izboljšanje skladnosti in jasnosti pravnega besedila so bile uvedene tudi številne tehnične spremembe.

Spremembe se nanašajo na uvodne izjave 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 in 42. Prejšnja uvodna izjava 4 je bila črtana, prejšnje uvodne izjave 5, 6 in 7 so bile preštevilčene v 4, 5 oziroma 6, kot nova pa je bila uvedena uvodna izjava 7. Spremembe v pravnem besedilu se nanašajo na člene 1, 2, 15 in 19, na novo pa sta uvedena člena 20 in 21. Prejšnji členi 20, 21 in 22 so bili ustrezno preštevilčeni v člene 22, 23 oziroma 24.

Spremenjeni predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o nekaterih vidikih pogodb za spletno in drugo prodajo blaga, na daljavo spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴⁴,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi Unija ostala konkurenčna na svetovnih trgih, se mora izboljšati delovanje notranjega trga in se uspešno odzvati na številne izzive gospodarstva, ki čedalje bolj temelji na tehnologijah. Strategija za enotni digitalni trg⁴⁵ določa celovit okvir, ki omogoča lažje vključevanje digitalne razsežnosti v enotni notranji trg. Prvi steber strategije obravnava razdrobljenost na področju trgovine znotraj EU, in sicer vse največje ovire za razvoj čezmejnega e-poslovanja, ki predstavlja najpomembnejši del čezmejne prodaje blaga med podjetji in potrošniki.
- (2) Za ~~vzpostavitev~~ dobro delovanje pravega digitalnega enotnega notranjega trga je treba uskladiti nekatere vidike pogodb o prodaji blaga ob upoštevanju visoke ravni varstva potrošnikov.
- (3) E-poslovanje je eno od glavnih gonil rasti na enotnem digitalnem notranjem trgu, vendar velik del njegovega potenciala ostaja neizkoriščen. Da bi okrepili konkurenčnost Unije in rast, mora Unija hitro ukrepati in gospodarske akterje spodbuditi k sprostitvi celotnega potenciala, ki ga ponuja ~~enotni digitalni~~ notranji trg. Celoten potencial ~~enotnega digitalnega~~ notranjega trga se lahko sprostijo samo, če imajo vsi udeleženci na trgu nemoten dostop do spletne čezmejne prodaje blaga in zaupanje v e-poslovanje, vključno z e-poslovanjem. Pravila pogodbenega prava, na podlagi katerih se sklepajo pravni posli med udeleženci na trgu, spadajo med ključne dejavnike za odločitve podjetij o čezmejni ~~spletni~~ prodaji blaga. Vplivajo tudi na to, v kakšni meri so potrošniki pripravljeni sprejeti to vrsto nakupovanja in ji zaupati.

44 UL C 264, 20.7.2016, str. 57.

45 COM(2015) 192 final.

- (4) ~~Četudi spletna prodaja blaga predstavlja veliko večino prodaje na daljavo v Uniji, bi morala ta direktiva zajemati vse kanale prodaje na daljavo, vključno z naročili po telefonu ali pošti, da bi se izognili neupravičenemu izkrivljanju konkurence in ustvarili enake konkurenčne pogoje za vsa podjetja, ki prodajajo na daljavo.~~
- (54) Čeprav so bila pravila o obveznostih glede predpogodbenih informacij, pravici do odstopa od pogodbe za prodajo na daljavo in pogojih dobave že popolnoma usklajena, so pravila Unije, ki se uporabljajo za ~~spletno in drugo~~ prodajo blaga ~~na daljavo~~, še vedno razdrobljena. Drugi ključni pogodbeni elementi, kot so merila za skladnost blaga s pogodbo ter pravna sredstva in načini njihove uporabe za blago, ki ni skladno s pogodbo, so trenutno predmet minimalne uskladitve na podlagi Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶. Države članice so imele možnost, da presežejo standarde Unije in uvedejo pravila, ki zagotavljajo še višjo raven varstva potrošnikov. To možnost so izkoristile v zvezi z različnimi elementi in v različnem obsegu. Zato se nacionalne določbe, ki prenašajo ~~zakonodajo Unije na področju potrošniškega pogodbenega prava~~ Direktivo 1999/44/ES, danes močno razlikujejo glede bistvenih elementov ~~prodajne pogodbe~~, kot so neobstoj ali obstoj hierarhije pravnih sredstev, garancijski rok, rok za obrnitev dokaznega bremena in obvestitev prodajalca o napaki.
- (65) Obstoječe razlike lahko negativno vplivajo na podjetja in potrošnike. V skladu z Uredbo (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷ morajo podjetja pri usmerjanju svojih dejavnosti k potrošnikom v drugih državah članicah upoštevati prisilne določbe potrošniškega pogodbenega prava države običajnega prebivališča potrošnika. Ker se te določbe med državami članicami razlikujejo, imajo lahko podjetja dodatne stroške. Zato številna podjetja raje še naprej trgujejo le v domači državi ali izvažajo samo v eno ali dve državi članici. Ta odločitev za čim manjšo izpostavljenost stroškom in tveganjem, povezanim s čezmejnimi ~~e-poslovanjem/trgovanjem~~, ima za posledico izgubljene priložnosti širitve trgovanja in izkoriščanja ekonomije obsega. To prizadene zlasti mala in srednja podjetja.
- (76) Čeprav potrošniki pri nakupovanju ~~prek spleta ali kako drugače na daljavo~~ iz tujine zaradi uporabe Uredbe (ES) št. 593/2008 uživajo visoko raven varstva, razdrobljenost negativno vpliva tudi na njihovo zaupanje v ~~e-poslovanje~~ čezmejne transakcije. K pomanjkanju zaupanja prispeva več dejavnikov, vendar je eden glavnih pomislekov potrošnikov negotovost glede njihovih ključnih pogodbenih pravic. Ta negotovost obstaja ne glede na to, ali potrošnike v razmerju do prodajalca, ki k njim usmerja svoje čezmejne dejavnosti, varujejo prisilne določbe potrošniškega pogodbenega prava njihove države članice, in ne glede na to, ali potrošniki s prodajalcem, ki svojih poslovnih dejavnosti ne opravlja v državi članici potrošnika, sklenejo čezmejne pogodbe.
- (7) Čeprav spletna prodaja blaga predstavlja veliko večino čezmejne prodaje v Uniji, razlike v nacionalnih pravilih pogodbenega prava enako vplivajo na trgovce na drobno, ki uporabljajo prodajne poti na daljavo, in prodajalce na drobno, ki prodajajo z osebnim stikom, ter jim onemogočajo, da bi svoje dejavnosti razširili prek meja. Ta direktiva bi morala zajemati vse prodajne poti, s čimer bi se vzpostavili enaki konkurenčni pogoji za vsa podjetja, ki prodajajo blago potrošnikom. Z določitvijo enotnih pravil za različne prodajne poti bi morala ta direktiva preprečiti kakršno koli

46 Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

47 Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I), UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

odstopanje, ki bi ustvarilo nesorazmerno breme za vedno večje število trgovcev na drobno v Uniji, ki uporabljajo več prodajnih poti. Potreba po ohranitvi skladnih pravil o prodaji in garancijah za vse prodajne poti je bila potrjena s preverjanjem ustreznosti prava EU na področju varstva potrošnikov in trženja, ki se je nanašalo tudi na Direktivo 1999/44/ES⁴⁸.

- (8) Da bi odpravili te težave, nastale zaradi razdrobljenosti nacionalnih pravil, bi moral za ~~spletno in drugo~~ prodajo blaga ~~na daljavo~~ veljati sklop popolnoma usklajenih in ciljno usmerjenih pravil, na katera bi se podjetja in potrošniki lahko zanesli. Enotna pravila so potrebna v zvezi z več bistvenimi elementi potrošniškega pogodbenega prava, ki so v okviru sedanjega pristopa minimalne uskladitve pripeljali do razlik in trgovinskih ovir po vsej Uniji. Zato bi morala ta direktiva razveljaviti Direktivo 1999/44/ES, ki določa minimalno uskladitev, in uvesti popolnoma usklajena pravila o pogodbah za prodajo blaga.
- (9) Popolnoma usklajena pravila potrošniškega pogodbenega prava bodo trgovcem olajšala ponujanje njihovih izdelkov v drugih državah članicah. Podjetja bodo imela manjše stroške, saj jim ne bo več treba upoštevati različnih prisilnih določb potrošniškega prava. Zaradi stabilnega okolja pogodbenega prava jim bo pri prodaji ~~na daljavo~~ v druge države članice zagotovljena večja pravna varnost.
- (10) Povečana konkurenca med trgovci na drobno bo potrošnikom verjetno prinesla večjo izbiro po konkurenčnejših cenah. Ciljno usmerjena in popolnoma usklajena pravila jim bodo zagotovila visoko raven varstva in večjo blaginjo. To bo posledično povečalo njihovo zaupanje v čezmejno poslovanje ~~na daljavo, zlasti prek spleta~~. Potrošniki se bodo zavedali, da uživajo enake pravice po vsej Uniji, in bodo z večjim zaupanjem kupovali ~~na daljavo~~ prek meja.
- (11) Pravila te direktive o ~~spletni in drugi~~ prodaji blaga ~~na daljavo~~ se nanašajo samo na pogodbene elemente, ki so ključni za premagovanje ovir v zvezi s pogodbenim pravom na ~~enotnem digitalnem notranjem~~ trgu. V ta namen bi bilo treba pravila o zahtevah glede skladnosti blaga s pogodbo, pravnih sredstev, ki so potrošnikom na voljo v primeru neskladnosti blaga s pogodbo, ter načinov uporabe teh pravnih sredstev popolnoma uskladiti, raven varstva potrošnikov v primerjavi z Direktivo 1999/44/ES pa dvigniti.
- (12) Kadar pogodba vključuje tako elemente prodaje blaga kot tudi elemente opravljanja storitev, bi se morala ta direktiva v skladu s pristopom iz Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹ uporabljati le za del, ki se nanaša na prodajo blaga.
- (13) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za blago, kot so DVD-ji in CD-ji, ki vključujejo digitalne vsebine na tak način, da je blago samo nosilec digitalne vsebine. Uporabljati pa bi se morala za digitalne vsebine, ki so vključene v blago, kot so gospodinjski

48 Delovni dokument služb Komisije (SWD(2017) 208 final) Poročilo o preverjanju ustreznosti Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah); Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah; Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov; Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju.

49 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta, UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

aparati ali igrače, če so vdelane na tak način, da so njihove funkcije podrejene glavnim funkcijam blaga in da so digitalne vsebine sestavni del blaga.

- (14) Ta direktiva ne bi smela posegati v pogodbeno pravo držav članic na področjih, ki jih ta direktiva ne ureja. Poleg tega bi morale na nekaterih področjih, ki jih ureja ta direktiva, države članice tudi imeti možnost, da določijo pravila podrobnejše pogoje v zvezi s tistimi vidiki, ki jih ta direktiva ne ureja, vendar niso popolnoma usklajeni. To zadeva zastaralne roke za uveljavljanje pravic potrošnikov in tržne garancije. V zvezi z in regresno pravico prodajalca bi morale imeti države članice možnost, da določijo podrobnejše pogoje za uresničevanje te pravice.
- (15) ~~Pri sklicevanju na iste koncepte bi bilo treba~~ Pravila te direktive uporabljati in razlagati na način, ki je skladen s dopolnjujejo pravila Direktive 1999/44/ES in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta. Medtem ko Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zlasti vsebuje določbe o obveznostih glede predpogodbenih informacij, pravici do odstopa od pogodbe sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, pravila o dobavi blaga in prenosu tveganja, pa ta direktiva določa pravila o skladnosti blaga s pogodbo, pravna sredstva, ki so potrošnikom na voljo v primeru neskladnosti, in načine uporabe teh pravnih sredstev, kot jih razlaga sodna praksa Sodišča Evropske unije.
- (16) Ta direktiva bi morala zaradi pravne jasnosti vsebovati opredelitev prodajne pogodbe. Ta opredelitev bi morala zagotoviti, da so pogodbe o blagu, ki ga je treba šele izdelati oziroma proizvesti, tudi v skladu s specifikacijami potrošnika, prav tako vključene v področje uporabe te direktive.
- (17) Zaradi večje jasnosti in pravne varnosti za prodajalce in potrošnike bi morala ta direktiva opredeliti pojem pogodbe. Ta opredelitev bi morala upoštevati skupne tradicije vseh držav članic, tako da bi za obstoj pogodbe zahtevala dogovor, iz katerega izhajajo obveznosti ali drugi pravni učinki.
- (18) Zaradi uravnoteženosti med zahtevo po pravni varnosti in ustrezno prilagodljivostjo pravnih pravil bi bilo treba vsako sklicevanje v tej direktivi na to, kar se od osebe lahko pričakuje ali kar oseba lahko pričakuje, razumeti kot sklicevanje na to, kar se lahko razumno pričakuje. Standard razumnosti bi bilo treba objektivno ugotoviti ob upoštevanju narave in namena pogodbe, okoliščin primera ter poslovnih običajev in praks pogodbenih strank. Zlasti bi bilo treba objektivno ugotoviti razumen rok za popravilo ali zamenjavo, pri čemer se upoštevata narava blaga in narava neskladnosti.
- (19) Za zagotovitev jasnosti glede tega, kaj lahko potrošnik pričakuje od blaga in za kaj odgovarja prodajalec v primeru, če ne dobavi tega, kar se pričakuje, je bistvenega pomena, da se pravila za določanje skladnosti s pogodbo popolnoma uskladijo. S kombinacijo subjektivnih in objektivnih meril bi morali biti zaščiteni pravni interesi obeh strank prodajne pogodbe. Pri ocenjevanju skladnosti s pogodbo bi bilo treba poleg zahtev, ki so bile dejansko določene v pogodbi, vključno s predpogodbenimi informacijami, ki so sestavni del pogodbe, upoštevati tudi nekatere objektivne zahteve, ki predstavljajo standarde, ki bi jih moralo blago običajno izpolnjevati, zlasti v smislu ustreznosti za predvideni namen, embalaže, navodil za montažo ter običajnih lastnosti in zmogljivosti.
- (20) Veliko potrošniškega blaga je treba montirati, preden ga lahko potrošnik koristno uporabi. Zato bi bilo treba vsako neskladnost, ki je posledica nepravilne montaže blaga, šteti za neskladnost blaga s pogodbo, kadar je blago montiral prodajalec ali je

bilo montirano pod njegovim nadzorom ter tudi kadar je blago nepravilno montiral potrošnik zaradi napak v navodilih za montažo.

- (21) Skladnost s pogodbo bi morala zajemati odsotnost tako stvarnih kot tudi pravnih napak. Pravice tretjih oseb in druge pravne napake bi lahko potrošnika dejansko ovirale pri uživanju blaga v skladu s pogodbo, če bi imetnik pravice od njega upravičeno zahteval, naj preneha kršiti zadevne pravice. Zato bi prodajalec moral zagotoviti, da blaga ne bremeni nobena pravica tretje osebe, ki bi potrošnika lahko ovirala pri uživanju blaga v skladu s pogodbo.
- (22) V zvezi z merili za skladnost blaga s pogodbo bi bilo sicer treba zagotoviti pogodbeno svobodo, vendar bi – da se prepreči izogibanje odgovornosti za neskladnost s pogodbo in zagotovi visoka raven varstva potrošnikov – vsako odstopanje od prisilnih določb o merilih za skladnost blaga s pogodbo in nepravilni montaži, ki škoduje interesom potrošnika, smelo veljati le, če je bil potrošnik ob sklenitvi pogodbe o tem izrecno obveščen in je s tem izrecno soglašal.
- (23) Zagotavljanje večje trajnosti potrošniškega blaga je pomembno za doseganje bolj trajnostnih vzorcev potrošnje in krožnega gospodarstva. Podobno je za povečanje zaupanja v ~~delovanje enotni~~ notranjega trga bistvenega pomena, da se izdelki, ki ne izpolnjujejo zahtev, izključijo s trga Unije, kar je mogoče doseči s krepitvijo nadzora trga in zagotavljanjem pravih spodbud za gospodarske subjekte. Za te namene je posebna zakonodaja Unije za določene izdelke najustreznejši pristop, da se za posamezne vrste ali skupine izdelkov z uporabo prilagojenih meril uvedejo zahteve glede trajnosti in druge zahteve v zvezi z izdelki. Ta direktiva bi zato morala dopolnjevati cilje v ~~tej takšni sektorski~~ posebni zakonodaji Unije o izdelkih. Če so v kateri koli predpogodbeni izjavi, ki je del prodajne pogodbe, navedene posebne informacije o trajnosti, bi moral potrošnik imeti možnost, da se nanje sklicuje kot na del meril za skladnost blaga s pogodbo.
- (24) Za okrepitev pravne varnosti tako za potrošnike kot tudi za prodajalce je treba jasno navesti trenutek, ko bi bilo treba oceniti skladnost blaga s pogodbo. Da bi zagotovili skladnost te direktive in Direktive 2011/83/EU, je primerno kot trenutek za oceno skladnosti blaga s pogodbo navesti trenutek prenosa tveganja. Kadar je treba blago montirati, pa bi bilo treba ta upoštevni trenutek prilagoditi.
- (25) Če bi imele države članice možnost, da ohranijo obveznosti obveščanja za potrošnike, bi to lahko zlahka privedlo do tega, da bi potrošniki v primeru obvestila z zamudo ali neobstoja obvestila izgubili pravico uveljavljanja dobro utemeljenih zahtevkov za povrnitev škode, zlasti v čezmejnih pravnih poslih, pri katerih se uporablja pravo druge države članice, iz katerega izhaja obveznost obveščanja, ki je potrošnik ne pozna. Zato se obveznost obveščanja za potrošnike ne bi smela uvesti. Državam članicam se ne bi smelo dovoliti, da uvedejo ali ohranijo obveznost potrošnika, da mora prodajalca obvestiti o neskladnosti s pogodbo v določenem roku.
- (26) Da bi se podjetja lahko zanesla na enoten sklop pravil po vsej Uniji, je treba popolnoma uskladiti rok, v katerem je dokazno breme za neskladnost s pogodbo obrnjeno v korist potrošnika. V prvih dveh letih bi moral potrošnik, da bi izkoristil domnevo o neskladnosti s pogodbo, samo dokazati, da blago ni skladno s pogodbo, ne da bi mu bilo treba tudi dokazati, da je neskladnost dejansko obstajala v upoštevnem trenutku za ugotovitev skladnosti s pogodbo. Da bi povečali pravno varnost v zvezi s pravnimi sredstvi, ki so na voljo v primeru neskladnosti s pogodbo, in da bi odpravili eno največjih ovir za razvoj ~~enotnega digitalnega~~ notranjega trga, bi bilo treba določiti popolnoma usklajen vrstni red, po katerem se pravna sredstva lahko uporabljajo.

Potrošnik bi zlasti moral najprej imeti možnost izbire med popravilom in zamenjavo, ki naj bi pripomogla k ohranitvi pogodbenega razmerja in vzajemnega zaupanja. Poleg tega bi lahko možnost, da potrošniki zahtevajo popravilo, spodbujala trajnostno potrošnjo in prispevala k večji trajnosti izdelkov.

- (27) Potrošnikovo izbiro med popravilom in zamenjavo bi bilo treba omejiti le, če bi bila izbrana možnost nesorazmerna v primerjavi z drugo razpoložljivo možnostjo, nemogoča ali protipravna. Tako bi bilo na primer nesorazmerno zahtevati zamenjavo blaga zaradi manjše praske, če bi ta zamenjava povzročila znatne stroške, prasko pa bi bilo mogoče brez težav popraviti.
- (28) Kadar prodajalec neskladnosti s pogodbo ne odpravi s popravilom ali zamenjavo brez znatnih neprijetnosti za potrošnika in v razumnem roku, bi moral potrošnik imeti pravico do znižanja cene ali do odstopa od pogodbe. Zlasti je bi bilo treba vsako popravilo ali zamenjavo v razumnem roku uspešno opraviti. Kaj je razumen rok, bi bilo treba objektivno ugotoviti ob upoštevanju narave blaga in narave neskladnosti. Če prodajalec ob izteku razumnega roka ni uspešno odpravil neskladnosti, potrošnik ne bi smel biti zavezan sprejeti nobenih nadaljnjih poskusov prodajalca v zvezi z isto neskladnostjo.
- (29) Ker je pravica do odstopa od pogodbe zaradi neskladnosti pomemben zahtevek, ki se uveljavlja, kadar popravilo ali zamenjava nista izvedljiva ali nista bila uspešna, bi potrošnik moral imeti pravico do odstopa od pogodbe tudi v primeru manjše neskladnosti. To bi bila močna spodbuda za odpravo vseh neskladnosti v zgodnji fazi. Da bi se lahko pravica do odstopa od pogodbe uspešno uveljavljala, bi moral potrošnik v primerih, ko pridobi več kosov blaga, pri čemer so nekateri dodatek h glavnemu kosu blaga in jih ne bi pridobil brez glavnega kosa blaga, neskladnost pa zadeva glavni kos blaga, imeti pravico do odstopa od pogodbe tudi v zvezi z dodatnimi elementi, tudi če so ti skladni s pogodbo.
- (30) Ta direktiva bi morala za primer odstopa od pogodbe zaradi neskladnosti določati samo glavne učinke in načine uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe, zlasti obveznost pogodbenih strank, da vrnete, kar sta prejeli. Prodajalec bi moral povrniti ceno, ki jo je plačal potrošnik, potrošnik pa bi moral vrniti blago.
- (31) Da se zagotovi učinkovitost pravice do odstopa od pogodbe za potrošnike, obenem pa prepreči neupravičena obogatitev potrošnika, bi morala biti obveznost potrošnika, da plača za zmanjšano vrednost blaga, omejena na primere, kadar zmanjšanje presega običajno uporabo. Potrošnik v nobenem primeru ne bi smel biti zavezan plačati več kot dogovorjeno ceno blaga. Kadar blaga ni mogoče vrniti zaradi uničenja ali izgube, bi moral potrošnik plačati denarno vrednost blaga, ki je bilo uničeno. Vendar potrošnik ne bi smel biti zavezan plačati denarne vrednosti, kadar je uničenje ali izguba posledica neskladnosti blaga s pogodbo.
- (32) Za povečanje pravne varnosti za prodajalce in splošnega zaupanja potrošnikov v čezmejno nakupovanje je treba uskladiti rok, v katerem je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost, ki obstaja v trenutku, ko potrošnik pridobi fizično posest na blagu. Glede na to, da je velika večina držav članic pri izvajanju Direktive 1999/44/ES predvidela dveletni rok, udeleženci na trgu pa ga v praksi štejejo za razumnega, bi bilo treba ta rok ohraniti.
- (33) Za zagotovitev večje ozaveščenosti potrošnikov in lažjega izvrševanja pravil Unije o pravicah potrošnikov v zvezi z blagom, ki ni skladno s pogodbo, bi morala ta direktiva

rok, v katerem je dokazno breme obrnjeno v korist potrošnika, uskladiti z rokom, v katerem je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost s pogodbo.

- (34) Za zagotovitev preglednosti bi bilo treba določiti nekatere zahteve glede preglednosti za tržne garancije. Poleg tega bi morala ta direktiva za zagotovitev večje pravne varnosti in v izogib zavajanju potrošnikov določati, da bi morali v primeru, kadar so pogoji tržne garancije, iz oglasov ali predpogodbenih informacij, za potrošnika ugodnejši od pogojev v garancijski izjavi, prevladati ugodnejši pogoji. V tej direktivi bi bilo treba prav tako določiti pravila glede vsebine garancijske izjave in načina, kako bi morala biti na voljo potrošnikom. Države članice bi morale imeti možnost, da same določijo pravila o drugih vidikih tržnih garancij, ki jih ta direktiva ne zajema, pod pogojem, da navedena pravila potrošnikov ne prikrajšajo za varstvo, ki jim jih ta direktiva zagotavlja s popolnoma usklajenimi določbami za tržne garancije.
- (35) Ker prodajalec odgovarja potrošniku za vsako neskladnost blaga, ki je posledica ravnanja ali opustitve prodajalca ali tretje osebe, bi bilo upravičeno, da lahko prodajalec uveljavlja pravna sredstva proti odgovorni osebi v predhodni pogodbeni verigi. Ta direktiva pa ne bi smela posegati v načelo pogodbene svobode v razmerjih med prodajalcem in drugimi strankami v pogodbeni verigi. Podrobnosti glede uveljavljanja te pravice, zlasti proti komu in kako je treba uporabljati pravna sredstva, bi morale določiti države članice.
- (36) Osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalnem pravu pravni interes, da varujejo pogodbene pravice potrošnikov, bi morale imeti na voljo pravna sredstva za začetek postopka bodisi pred sodiščem bodisi pri upravnem organu, ki je pristojen za odločanje o pritožbah ali za začetek ustreznih pravnih postopkov.
- (37) Ta direktiva ne bi smela posegati v uporabo pravil mednarodnega zasebnega prava, zlasti Uredbe (ES) št. 593/2008 in Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁰.
- (38) ~~Direktivo 1999/44/ES bi bilo treba spremeniti, da se iz njenega področja uporabe izključijo pogodbe o prodaji na daljavo razveljaviti. Datum razveljavitve bi bilo treba uskladiti z datumom prenosa te direktive. Da bi zagotovili enotno uporabo zakonov in drugih predpisov, ki jih države članice potrebujejo za uskladitev s to direktivo, za pogodbe, sklenjene od datuma prenosa dalje, se ta direktiva ne bi smela uporabljati za pogodbe, sklenjene pred datumom prenosa.~~
- (39) Uredbo (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁵¹ bi bilo treba spremeniti, tako da se v njeno prilogo vključi sklic na to direktivo, da se olajša čezmejno sodelovanje pri izvrševanju te direktive.
- (40) Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵² bi bilo treba spremeniti, tako da se v njeno prilogo vključi sklic na to direktivo, da se zagotovi varstvo kolektivnih interesov potrošnikov, določenih v navedeni direktivi.
- (41) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih⁵³ zavezale, da bodo uradnemu

50 Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovitev), UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

51 Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 465, 18.6.2013; UL 364, 9.12.2004 str. 1).

52 Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov, UL L 110, 1.5.2009, str. 30.

53 UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

- (42) ~~Če~~ Ciljev te direktive, in sicer prispevati k delovanju notranjega trga z usklajenim odpravljanjem s pogodbenim pravom povezanih ovir za ~~spletne in drugo~~ prodajo blaga ~~na daljavo~~ prek meja Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj vsaka država članica posamezno ne more odpraviti obstoječe pravne razdrobljenosti z zagotavljanjem skladnosti svoje zakonodaje z zakonodajami drugih držav članic. Cilji te direktive ~~temveč~~ se lažje dosežejo na ravni Unije z odpravljanjem s pogodbenim pravom povezanih ovir prek popolne uskladitve. Zato lahko Unija, da bi dosegla cilje te direktive, sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (43) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih vsebuje predvsem Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členi 16, 38 in 47 Listine –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa nekatere zahteve v zvezi s pogodbami o prodaji ~~na daljavo~~, sklenjenimi med prodajalcem in potrošnikom, zlasti pravila o skladnosti blaga s pogodbo, pravna sredstva v primeru neskladnosti blaga s pogodbo in načinih uporabe teh pravnih sredstev.
2. Ta direktiva se ne uporablja za pogodbe o opravljanju storitev, ~~sklenjene na daljavo~~. Pri prodajnih pogodbah, ki predvidevajo tako prodajo blaga kot tudi opravljanje storitev, se ta direktiva uporablja za del, ki se nanaša na prodajo blaga.
3. Ta direktiva se ne uporablja za ~~trajne~~ materialne nosilce podatkov, ki vključujejo digitalne vsebine, kadar se ~~trajni~~ materialni nosilec podatkov uporablja izključno kot nosilec za dobavo digitalnih vsebin potrošniku.
4. Države članice lahko iz področja uporabe te direktive izločijo pogodbe za prodajo rabljenega blaga, prodanega na javnih dražbah, pri katerih lahko potrošniki osebno sodelujejo.
45. Ta direktiva ne posega v nacionalno splošno pogodbeno pravo, kot so pravila o sestavi, veljavnosti ali učinkih pogodb, vključno s posledicami odstopa od pogodbe, kolikor ti vidiki niso urejeni s to direktivo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „prodajna pogodba“ pomeni vsako pogodbo, na podlagi katere prodajalec prenese ali se zaveže, da bo prenesel lastništvo blaga, vključno z blagom, ki ga je treba šele

izdelati oziroma proizvesti, na potrošnika, potrošnik pa plača ali se zaveže, da bo plačal ceno blaga;

- (b) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki v pogodbah, zajetih s to direktivo, deluje za namene, ki so zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (c) „prodajalec“ pomeni vsako fizično osebo ali vsako pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki deluje za namene v zvezi s trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo v povezavi s pogodbami, zajetimi s to direktivo, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njegovem imenu ali po njegovem naročilu;
- (d) „proizvajalec“ je proizvajalec blaga, uvoznik blaga na območje Unije ali katera koli druga oseba, ki se s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim razlikovalnim znakom na blagu predstavlja kot proizvajalec;
- (e) „blago“ pomeni katere koli premične materialne predmete, razen:
 - (a) predmetov, prodanih v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov;
 - (b) vode, plina in elektrike, razen če so ponujeni v prodajo v omejenem obsegu ali določeni količini;
- ~~(f) „pogodba o prodaji na daljavo“ pomeni vsako prodajno pogodbo, sklenjeno v okviru organiziranega sistema prodaje na daljavo brez hkratne fizične navzočnosti prodajalca in potrošnika ter z izključno uporabo enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo, vključno z internetom, do trenutka sklenitve pogodbe in vključno z njim;~~
- ~~(g) „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak instrument, ki potrošniku ali prodajalcu omogoča, da njemu osebno namenjene informacije shrani tako, da so mu dostopne za prihodnje potrebe za obdobje, ki je ustrezno za namene informiranja, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij;~~
- (f) „tržna garancija“ pomeni katero koli zavezo prodajalca ali proizvajalca (garanta) potrošniku – poleg njegovih zakonskih obveznosti v zvezi z jamstvom o skladnosti –, da bo na kateri koli način povrnil plačano ceno ali zamenjal, popravil ali servisiral blago, če ne izpolnjuje specifikacij ali katerih koli drugih zahtev, ki niso povezane s skladnostjo, iz garancijske izjave ali ustreznega oglasa, ki je na voljo ob sklenitvi pogodbe ali pred tem;
- (g) „pogodba“ pomeni dogovor, iz katerega izhajajo obveznosti ali drugi pravni učinki;
- (h) „popravilo“ pomeni v primeru neskladnosti s pogodbo vzpostavitev skladnosti blaga s pogodbo;
- (i) „neodplačno“ pomeni brez plačila potrebnih stroškov, ki ~~neizogibno~~ nastanejo pri vzpostavitvi skladnosti blaga s pogodbo, zlasti stroškov pošiljanja, dela in materiala.

Člen 3

Raven uskladitve

Države članice ne smejo ohraniti ali uvesti določb, ki se razlikujejo od določb te direktive, vključno z bolj ali manj strogimi določbami za zagotavljanje različne ravni varstva potrošnikov.

Člen 4

Skladnost s pogodbo

1. Da bi bilo blago skladno s pogodbo, prodajalec zagotovi, kadar je relevantno:
 - (a) da blago ustreza količini, kakovosti in opisu, določenim v pogodbi, kar vključuje tudi, da blago, kadar prodajalec potrošniku pokaže vzorec ali model, ustreza kakovosti in opisu tega vzorca ali modela;
 - (b) da je blago primerno za poseben namen, za katerega ga potrošnik potrebuje ter s katerim je seznanil prodajalca ob sklenitvi pogodbe in je prodajalec s tem soglašal; ter
 - (c) da ima blago lastnosti in zmogljivosti, navedene v kateri koli predpogodbeni izjavi, ki je sestavni del pogodbe.
2. Da bi bilo blago skladno s pogodbo, mora izpolnjevati tudi zahteve iz členov 5, 6 in 7.
3. Vsak dogovor, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo členov 5 in 6, od njiju odstopa ali spreminja njune učinke, je veljaven le, če je potrošnik ob sklenitvi pogodbe vedel za posebno stanje blaga in je to posebno stanje izrecno sprejel.

Člen 5

Zahteve glede skladnosti blaga s pogodbo

Kadar je relevantno, mora blago:

- (a) ustrezati namenom, za katere bi bilo običajno uporabljeno blago z enakim opisom;
- (b) biti dobavljeno skupaj s tako opremo, vključno z embalažo, navodili za montažo ali drugimi navodili, kot jih potrošnik lahko pričakuje; ter
- (c) imeti lastnosti in zmogljivosti, ki so običajne za blago iste vrste ter jih potrošnik lahko pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršnih koli javnih izjav, podanih s strani ali v imenu prodajalca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, razen če prodajalec dokaže:
 - (i) da za zadevno izjavo ni vedel in razumno ni mogel vedeti;
 - (ii) da je bila izjava do sklenitve pogodbe popravljena; ali
 - (iii) da izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup blaga.

Člen 6

Nepravilna montaža

Kadar je blago nepravilno montirano, se vsaka neskladnost, ki je posledica nepravilne montaže, šteje za neskladnost blaga s pogodbo, če:

- (a) je blago montiral prodajalec ali je bil prodajalec odgovoren za montažo; ali
- (b) je blago, ki ga mora montirati potrošnik, potrošnik montiral nepravilno zaradi napak v navodilih za montažo.

Člen 7

Pravice tretjih oseb

Da se blago lahko uporablja v skladu s pogodbo, ga v trenutku, upoštevno za ugotovitev skladnosti s pogodbo, kot je določen v členu 8, ne sme bremeniti nobena pravica tretje osebe, vključno s pravicami intelektualne lastnine.

Člen 8

Upošteven trenutek za ugotovitev skladnosti s pogodbo

1. Prodajalec je odgovoren za vsako neskladnost s pogodbo, ki obstaja v trenutku, ko:
 - (a) potrošnik ali tretja oseba, ki jo določi potrošnik in ki ni prevoznik, pridobi fizično posest nad blagom; ali
 - (b) se blago izroči prevozniku, ki ga izbere potrošnik, kadar prodajalec ne predlaga prevoznika ali načinov prevoza.
2. Kadar je blago montiral prodajalec ali je bil prodajalec odgovoren za montažo, se kot trenutek, ko potrošnik pridobi fizično posest nad blagom, šteje trenutek, ko je montaža končana. Kadar bi blago moral montirati potrošnik, se kot trenutek, ko potrošnik pridobi fizično posest nad blagom, šteje trenutek, ko je potrošnik imel razumen rok za montažo, vendar najpozneje 30 dni od trenutka, navedenega v odstavku 1.
3. Za vsako neskladnost s pogodbo, ki se pokaže v dveh letih od trenutka, navedenega v odstavkih 1 in 2, se domneva, da je obstajala v trenutku, navedenem v odstavkih 1 in 2, razen če je ta domneva neskladna z naravo blaga ali naravo neskladnosti.

Člen 9

Pravna sredstva, ki so na voljo potrošniku v primeru neskladnosti s pogodbo

1. V primeru neskladnosti s pogodbo ima potrošnik pravico od prodajalca zahtevati neodplačno vzpostavitev skladnosti blaga s pogodbo, in sicer s popravilom ali zamenjavo v skladu s členom 11.
2. Popravilo ali zamenjava morata biti opravljena v razumnem roku in brez večjih neprijetnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata narava blaga in namen, za katerega potrošnik blago potrebuje.
3. Potrošnik ima pravico zahtevati sorazmerno znižanje cene v skladu s členom 12 ali odstopiti od pogodbe v skladu s členom 13, kadar:
 - (a) sta popravilo ali zamenjava nemogoča ali protipravna;
 - (b) prodajalec ni opravil popravila ali zamenjave v razumnem roku;
 - (c) bi popravilo ali zamenjava potrošniku povzročila znatne neprijetnosti; ali
 - (d) je prodajalec izjavil ali je iz okoliščin jasno, da ne bo vzpostavil skladnosti blaga s pogodbo v razumnem roku.
4. Potrošnik ima pravico, da zadrži plačilo katerega koli neplačanega dela cene, dokler prodajalec ne vzpostavi skladnosti blaga s pogodbo.

5. Potrošnik nima pravice do uveljavljanja popravila ali zamenjave v obsegu, v katerem je sam prispeval k neskladnosti s pogodbo ali k njenim učinkom.

Člen 10

Zamenjava blaga

1. Kadar prodajalec odpravi neskladnost s pogodbo z zamenjavo, mora zamenjano blago na svoje stroške vzeti nazaj, razen če sta se stranki, potem ko je potrošnik prodajalca opozoril na neskladnost s pogodbo, dogovorili drugače.
2. Kadar je potrošnik montiral blago v skladu z njegovo naravo in namenom, preden se je pokazala neskladnost s pogodbo, obveznost prodajalca, da zamenjano blago vzame nazaj, vključuje odstranitev blaga, ki ni skladno s pogodbo, in montažo nadomestnega blaga ali kritje stroškov v zvezi s tem.
3. Potrošnik ni zavezan plačati za uporabo zamenjanega blaga v obdobju pred zamenjavo.

Člen 11

Potrošnikova izbira med popravilom in zamenjavo

Potrošnik lahko izbere med popravilom in zamenjavo, razen če bi bila izbrana možnost nemogoča ali protipravna ali bi, v primerjavi z drugo možnostjo, pomenila stroške za prodajalca, ki bi bili nesorazmerni ob upoštevanju vseh okoliščin, med drugim ob upoštevanju:

- (a) vrednosti, ki bi jo imelo blago, če ne bi bilo neskladno s pogodbo;
- (b) pravnih sredstev, ki so na voljo potrošniku v primeru neskladnosti s pogodbo;
- (c) vprašanja, ali bi lahko potrošnik brez večjih neprijetnosti uveljavljal drug zahtevek.

Člen 12

Znižanje cene

Znižanje cene mora biti sorazmerno z zmanjšanjem vrednosti blaga, ki ga je potrošnik prejel, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo imelo blago, če bi bilo skladno s pogodbo.

Člen 13

Potrošnikova pravica do odstopa od pogodbe

1. Potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe z obvestilom prodajalcu na kakršen koli način.
2. Kadar se neskladnost s pogodbo nanaša le na del blaga, dobavljenega na podlagi pogodbe, in obstaja razlog za odstop od pogodbe v skladu s členom 9, lahko potrošnik odstopi od pogodbe le v zvezi s tem blagom in katerim koli drugim blagom, ki ga je pridobil kot dodatek k blagu, ki ni skladno s pogodbo.
3. Kadar potrošnik odstopi od pogodbe kot celote ali v zvezi z delom blaga, dobavljenega na podlagi pogodbe, v skladu z odstavkom 2, velja naslednje:

- (a) prodajalec mora potrošniku povrniti plačano ceno nemudoma in najpozneje v 14 dneh od prejema obvestila ter kriti stroške povračila;
- (b) potrošnik mora prodajalcu na njegove stroške vrniti blago nemudoma in najpozneje v 14 dneh od poslanega obvestila o odstopu od pogodbe;
- (c) kadar blaga ni mogoče vrniti zaradi uničenja ali izgube, mora potrošnik prodajalcu plačati denarno vrednost, ki bi jo blago, ki ni skladno s pogodbo, imelo na dan, ko bi ga bilo treba vrniti, če bi ga potrošnik obdržal brez uničenja ali izgube do tega dne, razen če je do uničenja ali izgube prišlo zaradi neskladnosti blaga s pogodbo; ter
- (d) potrošnik mora plačati za zmanjšano vrednost blaga le v obsegu, v katerem zmanjšanje vrednosti presega padec vrednosti zaradi običajne uporabe. Plačilo za zmanjšano vrednost ne sme presegati cene, plačane za blago.

Člen 14

Roki

Potrošnik ima pravico do uveljavljanja popravila ali zamenjave zaradi neskladnosti blaga s pogodbo, če se neskladnost pokaže v dveh letih od upoštevne trenutka za ugotovitev skladnosti s pogodbo. Če za pravice iz člena 9 po nacionalni zakonodaji velja zastaralni rok, se ta ne sme izteči pred iztekom dveh let od upoštevne trenutka za ugotovitev skladnosti s pogodbo.

Člen 15

Tržne garancije

1. Vsaka tržna garancija je za garanta zavezujoča pod pogoji, določenimi v:
 - (a) predpogodbenih informacijah, ki jih zagotovi prodajalec, vključno s katero koli predpogodbeno izjavo, ki je sestavni del pogodbe;
 - (b) oglasih, ki so na voljo ob sklenitvi pogodbe ali pred sklenitvijo pogodbe, ter
 - (c) garancijski izjavi.

Če so pogoji v garancijski izjavi za potrošnika manj ugodni od pogojev v predpogodbenih informacijah, ki jih zagotovi prodajalec, ali oglasih, je tržna garancija zavezujoča pod pogoji, določenimi v predpogodbenih informacijah ali oglasih v zvezi s tržno garancijo.
2. Garancijska izjava mora biti dana na voljo na trajnem nosilcu podatkov ter sestavljena v jasnem in razumljivem jeziku. Vsebovati mora:
 - (a) jasno navedbo zakonskih pravic potrošnika v skladu s to direktivo in jasno izjavo, da tržna garancija ne posega v te pravice; ter
 - (b) pogoje tržne garancije, ki presegajo zakonske pravice potrošnika, informacije o trajanju, prenosljivosti, ozemeljskem področju uporabe in morebitnih stroških, ki jih ima lahko potrošnik pri uveljavljanju tržne garancije, ime in naslov garanta ter osebe, če to ni garant, proti kateri se uveljavlja zahtevka, in postopek uveljavljanja zahtevka.

3. V tem členu „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak instrument, ki potrošniku ali prodajalcu omogoča, da njemu osebno namenjene informacije shrani tako, da so mu dostopne za prihodnje potrebe za obdobje, ki je ustrezno za namene informiranja, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij.
- 3.4. Neizpolnjevanje zahtev iz odstavka 2 ne vpliva na zavezujočo naravo tržne garancije za garanta.
- 4.5. Države članice lahko določijo ~~dodatna~~ pravila o drugih vidikih tržnih garancij, ki niso urejene v tem členu, če ta pravila ne zmanjšujejo varstva iz tega člena.

Člen 16

Regresna pravica

Kadar je prodajalec odgovoren potrošniku zaradi neskladnosti s pogodbo, ki izhaja iz ravnanja ali opustitve osebe v predhodnih členih pogodbene verige, je upravičen uporabiti pravna sredstva proti odgovorni osebi ali odgovornim osebam v pogodbeni verigi. Odgovorno osebo, proti kateri lahko prodajalec uporablja pravna sredstva, ter ustrezne postopke in pogoje uporabe določa nacionalno pravo.

Člen 17

Izvajanje

1. Države članice zagotovijo, da obstajajo ustrezna in učinkovita sredstva za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.
2. Sredstva iz odstavka 1 vključujejo predpise, po katerih lahko eden ali več naslednjih organov, določenih v skladu z nacionalnim pravom, začne postopek po nacionalnem pravu pred sodiščem ali pred pristojnimi upravnimi organi, da se zagotovi uporaba nacionalnih predpisov za prenos te direktive:
 - (a) javni organi ali njihovi zastopniki;
 - (b) potrošniške organizacije, ki imajo pravni interes za varstvo potrošnikov;
 - (c) poklicna združenja, ki imajo pravni interes za začetek postopka.

Člen 18

Prisilna narava

Noben pogodbeni dogovor, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo nacionalnih ukrepov za prenos te direktive, od njih odstopa ali spreminja njihove učinke, preden potrošnik prodajalca opozori na neskladnost blaga s pogodbo, za potrošnika ni zavezujoč, razen če pogodbeni stranki v skladu s členom 4(3) izključita uporabo zahtev iz členov 5 in 6, od njih odstopata ali spreminjata njihove učinke.

Člen 19

Spremembe Direktive 1999/44/ES, Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES

1. Člen 1 Direktive 1999/44/ES se spremeni:
- (a) ~~odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:~~

„1. Namen te direktive je približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic o nekaterih vidikih pogodb o prodaji potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij, ki niso pogodbe o prodaji na daljavo, da bi se zagotovila enotna minimalna raven varstva potrošnikov v okviru notranjega trga.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) popravilo: v primeru neskladnosti s pogodbo pomeni vzpostavitev skladnosti potrošniškega blaga s prodajno pogodbo;“

(ii) doda se naslednja točka:

„(g) „pogodba o prodaji na daljavo“ pomeni vsako prodajno pogodbo, sklenjeno v okviru organiziranega sistema prodaje na daljavo brez hkratne fizične navzočnosti prodajalca in potrošnika ter z izključno uporabo enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo, vključno z internetom, do trenutka sklenitve pogodbe in vključno z njim;“

21. V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se ~~doda naslednja točka 11 nadomesti z naslednjim:~~

„22. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga, na daljavo spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES ter o razveljavitvi Direktive 1999/44/ES(UL...).“

32. V Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se ~~doda naslednja točka 7 nadomesti z naslednjim:~~

„167. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga, na daljavo spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES ter o razveljavitvi Direktive 1999/44/ES(UL...).“

Člen 20

Prehodne določbe

1. Ta direktiva se ne uporablja za pogodbe, sklenjene pred [dve leti po začetku veljavnosti te direktive].
2. Države članice zagotovijo, da se zakoni in drugi predpisi, potrebni za usklajitev s to direktivo, uporabljajo najpozneje od [dve leti po začetku veljavnosti] za vse pogodbe, sklenjene od tega datuma dalje.

Člen 21

Razveljavev Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij se razveljavi z [dve leti po začetku veljavnosti]. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge 1.

Člen 202

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [*dve leti po začetku veljavnosti*].
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 243

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Vendar se člen 19 uporablja od [*dve leti po začetku veljavnosti te direktive*].

Člen 224

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik